

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/110/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010532
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6715010532.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. marca 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Mária Šulej, v trestnej veci obžalovaného V. O., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/113/2015 zo dňa 18. 09. 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/113/2015 zo dňa 18.09.2020 vo výroku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/113/2015 zo dňa 18.09.2020 bol obžalovaný V. O. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a to na tom skutkovom základe, že

dňa 24. 02. 2015 v čase o 11.35 h v uzavretej obci R., na Ul. M., okres R. viedol osobné motorové vozidlo zn. O. A. ev. č. ZV XXXCU, pri čom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície KR PZ Banská Bystrica a tak konal hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen číslo ORPZ-ZV-P zo dňa 17. 06. 2014 právoplatným dňa 25. 09. 2014 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu - 12 mesiacov, pričom zákaz činnosti viesť motorové vozidlo sa počíta od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku a rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen číslo ORPZ-ZV-P zo dňa 30. 12. 2014 právoplatným dňa 20. 01. 2015 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu - 12 mesiacov, pričom zákaz činnosti viesť motorové vozidlo sa počíta od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil a to podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 3.000,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné

opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie a podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie má vykonať ambulatnou formou.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojimi odvolaniami napadli jednak obž. V. O. cestou svojho zvoleného obhajcu, ako aj okresný prokurátor vo Zvolene.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor vo Zvolene uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom Okresného súdu Zvolen v súvislosti s tým, k akému trestu bol obž. V. O. týmto rozsudkom odsúdený.

V rozsiahlych dôvodoch svojho odvolania okresný prokurátor uviedol, že neobstojí záver okresného súdu, že postačuje na nápravu a prevýchovu obžalovaného ukladať peňažného trestu, resp. náhradného trestu, trestu zákazu činnosti a uloženie ochranného opatrenia. V dôvodoch odvolania poukázal najmä na to, že ako od začatia konania, t. j. od podania obžaloby 4.8.2015 prebiehalo konanie voči obž. V. O., kedy poukázal na to, že v danej veci z dôvodov na strane obžalovaného bolo celkom 7 pojednávaní, ktoré boli pravidelne odročované, keďže obžalovaný buď sám alebo prostredníctvom svojho obhajcu predkladal ospravedlnenia zo zdravotných dôvodov. Nakoniec museli byť vo veci vypracované až dva znalecké posudky, jednak znalecký posudok znalca O.. H. O. z odvetvia psychiatrie, ako aj neskôr znalecké dokazovanie znalkyňou O.. F. U. a O.. S. T., taktiež odvetvie psychiatria a psychológia. V konečnom dôsledku na deň 16.9.2020, kedy už obžalovaný prehlásil, že chce, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo a on sa chce tohto pojednávania zúčastniť, aby sa mohol k veci vyjadriť, však na pojednávanie neprišiel, hoci celé obdobie predtým požadoval odročenie hlavného pojednávania, čo svedčí o účelovom spôsobe prietahov v konaní obžalovaným.

Ďalej prokurátorka poukázala na to, že obžalovaný sa k spáchaniu skutkov nepriznal, s orgánmi činnými v trestnom konaní nespolupracoval, spôsobil prietahy v konaní, pričom existovala pochybnosť o tom, že by jeho zdravotné problémy boli tak závažné, aby mu znemožňovali účasť na pojednávaniach.

Prokurátorka je presvedčená, že obžalovaný tak konal účelovo, aby sa vyhol konaniu na súde, nakoľko mu bola známa skutočnosť, že danej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 3T/22/2013, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, ktorá mu uplynula 03.10.2018 a vedel teda, že ku dňu 03.10.2020 budú splnené podmienky na osvedčenie sa v zmysle § 50 ods. 6 Tr.zák. Preto je podľa prokurátorky nemysliteľné, aby prietahy na strane obžalovaného, boli následne pričítané v jeho prospech uložením mu alternatívneho trestu odňatia slobody, keď jednoznačne bolo potrebné mu ukladať nepodmienený trest odňatia slobody.

Navyše prokurátorka poukázala aj na to, že ku dňu spáchania skutku bol 21-krát sankcionovaný za priestupky, 3-krát mu bol zadržaný vodičský preukaz, 4-krát mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a od roku 2000 bol celkom 6-krát súdne trestaný.

Preto navrhla, by za týchto okolností odvolací súd napadnutý rozsudok o treste zrušil a uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a aby mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov.

Naopak obžalovaný cestou obhajcu v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výrokom tak o vine ako aj s výrokom o uloženom treste. Od samého počiatku uvádzal, že nepopieral, že by viedol svoje motorové vozidlo vo februári 2015 v meste Zvolen, avšak tohto celého konania sa dopustil v krajnej núdzi, nemal úmysel mariť alebo podstatne sťažovať výkon orgánu verejnej moci. Jeho konanie vyplynulo zo situácie, že v septembri 2014 mal ťažkú autohaváriu, mal závažné traumatické poranenia, ktoré u neho vyvolali aj stav psychickej nerovnováhy, musel sa z tohto stavu liečiť, pričom vo februári 2015 nastal u neho stav úzkosti a v takomto stave preto nerozmýšľal nad dôsledkami, ale išiel svojím vozidlom na urgentný príjem. Svedkovia z radov polície v zásade opisovali len okolnosti zastavenia obžalovaného, ale k zdravotnému stavu sa vyjadrovali len okrajovo. Ani privolaná lekárka rýchlej zdravotnej pomoci O.. W. nemohla k jeho zdravotnému stavu vypovedať, pretože nebola zbavená mlčanlivosti.

On v priebehu dokazovania pred súdom predkladal lekárske správy svojej ošetrojúcej psychiatričky O.. L., ktorá vo svojej správe hodnotila jeho psychický stav v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu prečinu

a tiež predkladal správy ohľadne telesných poškodení z traumatologického hľadiska od ošetrojúceho lekára traumatológa O.. O. H.. Tieto skutočnosti však súd vôbec nevzal do úvahy, pričom podľa názoru obžalovaného všetky argumenty svedčia o tom, že motorové vozidlo viedol v stave krajnej núdze.

Z tohto dôvodu, keďže okresný súd nesprávne vyhodnotil všetky dôkazy, viedlo to k nesprávnemu rozhodnutiu a preto sa domáha, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie a v konečnom dôsledku aby bol spod obžaloby oslobodený.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj okresná prokurátorka, ktorá uviedla, že s odvolaním obžalovaného sa nestotožňuje, pričom konanie obžalovaného v krajnej núdzi vylučuje fakt, že nežil nikde na samote, mohol požiadať o pomoc susedov, známych, prípadne si mohol zavolať taxík. Účelovosť jeho tvrdení je preukázaná aj tým, že hliadke, ktorá ho pri vedení motorového vozidla zadržala, neuviedol, že má zdravotné potiaže a o zdravotných problémoch začal hovoriť až následne po predvedení na Obvodné oddelenie PZ. O účelovosti jeho konaní svedčí aj to, že ošetrojúca lekárka, ktorá bola privolaná policajtmí na pomoc, konštatovala, že jeho zdravotný stav nie je akútny a nevyžaduje si transport, čo tiež popiera závažnosť prípadných zdravotných problémov obžalovaného.

Opätovne poukázala na skutočnosť, že obžalovaný sa v rozhodnom období zotavoval zo zranení, ktoré utrpel v septembri 2014, t. j. asi 5 mesiacov pred skutkom, a teda sa nejednalo o náhlu skutočnosť, ktorá by odôvodnila jeho skratové konanie, resp. konanie v krajnej núdzi. V ostatnom poukázala na dôvody svojho odvolania, ktoré vo veci podala.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní potom v trestnej veci určil termín verejného zasadnutia, z ktorého sa prvýkrát obžalovaný spolu s obhajcom ospravedlnili, následne bol určený nový termín verejného zasadnutia na deň 4.3.2021. Na toto verejné zasadnutie sa obžalovaný V. O. nedostavil, jeho obhajca však predložil vyjadrenie obžalovaného, resp. súhlas o tom, že sa verejné zasadnutie môže uskutočniť v jeho neprítomnosti, čo aj navrhol potom krajský prokurátor a uznesením krajský súd rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obž. V. O..

Na tomto verejnom zasadnutí potom krajský prokurátor v konečnom návrhu pred súdom uviedol, že v plnom rozsahu sa pridriava dôvodov podaného odvolania, zotrúva na týchto dôvodoch, nemá čo k nim dodať a navrhuje, aby odvolaniu okresného prokurátora bolo v celom rozsahu vyhovené a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného a ním uvádzané skutočnosti považuje za účelové a preto navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že sa pridriava taktiež písomných dôvodov podrobného odvolania, poukázal na to, že navrhovali v konaní pred súdom vypočítať k zdravotného stavu obžalovaného lekárov O.. L. a O.. H., toto však okresný súd neakceptoval. Zároveň predložil krajskému súdu pracovný posudok na V. O. od zamestnávateľa Z., s.r.o., N., z ktorého vyplýva, že obžalovaný od 01.01.2020 pracuje ako administratívny pracovník v tejto spoločnosti. V konečnom dôsledku ďalej dodal, že v inom trestnom konaní a to v trestnej veci Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/159/09 bolo vykonané nové znalecké dokazovanie o zdravotnom stave obžalovaného, ktoré opätovne vykonala znalkyňa O.. U., teda tá istá znalkyňa, ktorá v tomto konaní navrhovala obžalovanému ukladať protitoxikomanickú liečbu, pričom z tohto nového posudku je zrejmé, že v súčasnosti znalkyňa u neho nenavrhuje ukladať žiadne ochranné opatrenia.

Z uvedeného dôvodu obhajca navrhol, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici potom postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obž. V. O. je čiastočne dôvodné, pokiaľ ide o rozhodnutie o uloženom protitoxikomanickom ambulantnom liečení a pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora ohľadne trestu, ktorý bol obžalovanému uložený, toto dôvodné nie je.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a to aj naviac, než

by mu bolo potrebné, tieto dôkazy správne vyhodnotil jednotlivito, aj v ich súhrne a rozhodol tak v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. , resp. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali a to aj s ohľadom na obranu obž. V. O., že sa trestnej činnosti dopustil v stave krajnej núdze.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto tak isto ako ani prvostupňový súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednaniach a nimi je aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. V. O. v kritickom období maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahujú rozhodnutia štátneho orgánu, čím sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

V tomto smere pokiaľ ide o obranu obžalovaného, že konal v stave krajnej núdze, ani krajský súd týmito tvrdeniami v zhode ako to urobil už aj prvostupňový súd, neuveril. Zdravotný stav obžalovaného nebol s odstupom 5 mesiacov od dopravnej nehody, ktorú utrpel v septembri 2014 tak kritický, aby musel okamžite sám, napriek tomu, že bol v zákaze činnosti viesť svoje osobné motorové vozidlo. Správne konštatoval prvostupňový súd, že nič nebránilo obžalovanému zabezpečiť si odvoz do nemocnice, ak s úrne potreboval ísť do nemocnice formou taxi služby, prípadne formou iných záchranných zložiek, situácia, ktorá u neho nastala, nebola tak kritická, že by cítil ohrozenie života a obrana, ktorú obžalovaný v tomto smere použil, sa ani krajskému súdu nejavila byť hodnoverná. Tvrdenia obžalovaného, že požadoval, aby súd ešte dopyčul lekárov O. L., resp. O. H. k jeho zdravotnému stavu po 6 rokoch od spáchania skutku, sa aj krajskému súdu javia byť vyložene nadbytočné a pokiaľ to obžalovaný nenamietal hneď, ešte v priebehu prípravného konania, keď bol jej zdravotný stav čerstvý a keď by takéto okolnosti bolo možné aspoň trošku objektivizovať, s odstupom tak dlhého času aj podľa názoru krajského súdu ide o úkon, ktorý nemôže priniesť žiadny overiteľný efekt.

Z týchto dôvodov preto krajský súd v celom rozsahu sa stotožnil s prvostupňovým rozsudkom pokiaľ ide o výrok o vine a obranu obžalovaného považoval za účelovú.

Pokiaľ však ide o otázku trestu tak, ako sa zároveň s otázkou viny zaoberal aj samotný obžalovaný v odvolaní, tu si krajský súd vyžiadal jednak nový odpis z RT, z ktorého vyplýva, že doposiaľ bol obžalovaný 6-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom OS Lučenec, sp.zn. 3T/22/2013 zo dňa 30.04.2013 k podmienčnému trestu odňatia slobody na 3 roky, so skúšobnou dobou na 5 rokov, pre majetkovú trestnú činnosť. Zo spisu ďalej vyplýva, čo si taktiež krajský súd vyžiadal, že obžalovaný je trestne stíhaný aj na Okresnom súde Bratislava III, v konaní pod sp.zn. 1T/88/2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. v podstate za obdobné dva skutky, za aké je stíhaný aj v súčasnosti, pričom doposiaľ toto trestné stíhanie od roku 2014 ukončené nie je a spis je momentálne u sudcu na to, aby zákonný sudca stanovil nový termín pojednávania v danej veci.

Krajský súd si navyše vyžiadal ešte na obžalovaného aj odpis z karty vodiča, z ktorej zistil, že obžalovaný V. O. od februára 2015, teda kedy sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol v súčasnosti trestne stíhaný Okresným súdom Zvolen, má v registri priestupkov celkom 19 záznamov za prekročenie rýchlosti a to ku dňu 24.07.2020, tzn. za 5 a pol roka a okrem toho má ďalších 5 záznamov za porušenie všeobecných povinností účastníka cestnej premávky. Z uvedeného vyplýva, že v osobe obžalovaného sa jedná o nezodpovedného vodiča, ktorý sústavne porušuje dopravné predpisy.

Samotný obžalovaný, resp. jeho obhajca na verejnom zasadnutí predložil okrem iných dôkazov aj pracovné hodnotenie zo spoločnosti Z. N. Z., s.r.o., N. z 01.03.2021, z ktorého je zrejme, že obžalovaný pracuje od 01.01.2020 v tejto spoločnosti, preto pokiaľ ide o uloženie peňažného trestu, ktorý obžalovanému okresný súd uložil, tento trest sa javí byť ako správny a zákonný, bude môcť byť vymožiteľný, pretože obžalovaný je v pracovnom pomere a bude vedieť peňažný trest uhradiť. Výška peňažného trestu odráža práve okolnosti, za ktorých sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil, ako aj tú skutočnosť, že v osobe obžalovaného ide o nezodpovedného vodiča.

Pokiaľ v tomto smere okresný prokurátor navrhoval obžalovanému ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody vzhľadom k tomu, že sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, krajský súd v zhode s tým, ako to uzavrel už prvostupňový súd, musí konštatovať, že takýto trest po uplynutí takmer 6 rokov od spáchania skutku, by bol kontraproduktívny, v rozpore s účelom zákona, aj keď je zrejmé, že určité konania obžalovaného úmyselne smerovali k tomu, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nedošlo k jeho odsúdeniu pre ďalšiu trestnú činnosť. Preto ani krajský súd odvolaniu prokurátora v tomto smere nevyhovel a toto odvolanie prokurátora zamietol postupom podľa § 319 Tr.por.

Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil vo vzťahu k doprave, v čase, keď mu bol uložený trest zákazu činnosti a ako už bolo vyššie uvedené, z karty vodiča vyplýva, že od skutku sa neustále dopúšťal ďalších a ďalších priestupkov, trest zákazu činnosti tak, ako mu ho uložil prvostupňový súd, a to vo výmere 24 mesiacov, je aj podľa názoru krajského súdu správny a zákonný a v tomto smere ponechal prvostupňový rozsudok bez opravy.

V konečnom dôsledku prvostupňový súd uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré však podľa názoru krajského súdu bolo kontraproduktívne a bolo nad rámec celého konania. Je nepochybné, že sám obžalovaný sa domáhal, aby mu bol na jeho zdravotný stav vypracovaný znalecký posudok znalkyňou O. U., ktorá v tomto svojom posudku z r. 2018 navrhla takéto ochranné liečenie. Je však nepochybné, že obžalovaný sa trestnej činnosti nedopustil v súvislosti s požívaním alkoholu alebo nejakých toxických látok a preto takéto liečenie bolo nad rozsah ukladania trestu v tejto veci.

Naviac na verejnom zasadnutí krajského súdu sám obhajca obžalovaného predložil nový posudok O. U. z r. 2020 a to z 09.12.2020, v ktorom už samotná znalkyňa žiadne liečenie u obžalovaného nenavrhuje. V zmysle aj tohto dôkazu, ktorý obhajoba predložila, potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil v napadnutom rozsudku okresného súdu výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou obžalovanému V. O..

Z týchto dôvodov preto krajský súd pri ponechaní ostatných výrokov napadnutého rozsudku bez zmeny, potom rozhodol jednohlasne tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.